

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt fk. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 14.Fk.811/2005/30. számú ítéletét - ***VI. r. vádlott tekintetében - helybenhagyja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év június hó 27. napján kelt 14. Fk. 811/2005/30. számú ítéletével VI. r. vádlottat 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 2 év, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett a járulékos kérdések tekintetében is.

Az ítélet fk. I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VII. r., VIII. r., IX. r. és X. r. vádlottak tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen VI. r. vádlott és védője a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül téves jogi minősítés miatt a Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pontja szerinti kábitószerral visszaélés vétségének megállapítása és enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 563/2007. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a VI. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy az V. r. vádlott önmagára, és társára is terhelő vallomást tett, vallomását nem teszi következetessé. Az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott életkorával kapcsolatban érvként használta azt is, hogy osztálytársa volt a VI. r. vádlott barátnőjének, azt azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a barátnő évvesztes volt. Ezen túlmenően az eljárás során volt olyan tanú is, aki azt nyilatkozta, hogy az V. r. vádlott 19-20 évesnek nézett ki. Mivel nem nyert bizonyítást, hogy a VI. r. vádlottnak tudnia kellett arról, hogy az V. r. vádlott a 18. életévét betöltötte, a vádlott védekezésének elfogadásával a minősítés megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

VI. r. vádlott előadta, hogy Ausztriában felszolgálóként dolgozik, a havi jövedelme kb. 350.000 Ft.

Az utolsó szó jogán felszólalni nem kívánt, csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján a Be. 349. §-ának (1) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, igen részletesen, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor a megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól. Következésképp ez a tényállás a Be. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Az ítéltábla a tényállás személyi részét a vádlott előadása alapján csak annyiban egészítette ki, hogy a vádlott felszolgálóként dolgozik és havi jövedelme kb. 350.000 Ft.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokolási kötelezettségének is eleget tett. Kellő részletességgel adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Meggyőzően cáfolta a vádlott által előterjesztett, az eljárás során változtatott védekezést. Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont következtetés. Megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezésében előterjesztett minden állítást megvizsgált. Részletesen foglalkozott a vádlott által megrendelt extasy tabletták eltérő darabszámával, a vásárlásra átadott pénz összegével. Vallomásait összevetett V. r. vádlott ezzel ellentétes állításaival. Ezen összevetés eredményeként és nem azért, mert magára és társaira is terhelő vallomást tett, foglalt állást akként, hogy V. r. vádlott vallomását ítélte következetesnek. Az V. r. vádlott vallomásának hiteltérdeklőségét támasztotta alá az is, hogy összecszerűen is megfelelő az állítása szerint a VI. r. vádlott által átadott 58.000 Ft és az extasy tabletták darabonkénti ára.

Részletes indokát adta az elsőfokú bíróság annak is, hogy tanút miért ítélte szavahihetőnek és a vallomását miért tekintette az V. r. vádlott vallomását - mind a megrendelt tabletták darabszáma, mint az érték átadott pénzösszeg tekintetében - alátámasztó, azt megerősítő vallomásnak.

Ugyanez állapítható meg a vádlott azon védekezésével kapcsolatban is, hogy tudomása szerint az extasy tabletták megrendeléskor V. r. vádlott betöltötte a 18. életévét, mert 18-19 évesnek nézett ki. Az elsőfokú bíróság e körben is részletesen elemezte a VI. r. vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett nyilatkozatait, az V. r. vádlott és a tanú által előadottakat majd ezeket összevetve, életszerű és logikus okfejtéssel vonta le azt a következtetést, hogy VI. r. vádlott tudta azt, hogy az V. r. vádlott a 18. életévét nem töltötte be.

A védő által előterjesztett, az enyhébb jogi minősítést célzó, az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás B/II/2/b. pontjának megalapozatlanságát sérelmező érvelések csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadják, a bizonyítékok újraértékelését, a vádlott védekezésének elfogadását célozzák, ami a másodfokú eljárásban, a megalapozott tényállás ismeretében az irányadó perrendi szabályok szerint eredményre nem vezethet.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság VI. r. vádlott bűnösségére és nem tévedett cselekményei jogi minősítése tekintetében sem.

Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a tényállás A/3. pontját, a bűnösség megállapítását és a jogi minősítést sem érte fellebbezési támadás. Az irányadó tényállás alapján törvényes ezen cselekmény Btk. 281.§ (1), (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószerrel visszaélésnek történő minősítése.

A másik, B/II/2/b. pont szerinti tényállás alapján nem kerülhetett sor a védő által szorgalmazott, a Btk. 282. § (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségének megállapítására. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy VI. r. vádlott cselekménye befejezett, mivel ráhatására V. r. vádlott megszerezte a 89 darab extasy tablettát azzal, hogy azt továbbadja a részére. Ezáltal a 18. életévét be nem töltött személy bűnelkövetői minősége mellett quasi sértettjévé is vált a cselekménynek.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket lényegében helyesen állapította meg és azokat súlyuk, nyomatékuk szerint értékelte.

Az enyhítő körülményeket illetően az ítélőtábla a büntetlen előélet helyett azt értékelte enyhítőként, hogy a vádlott a cselekmények elkövetésekor részben fiatalkorú, részben olyan fiatal felnőtt volt, aki a fiatalkorúság határát nem sokkal haladta meg.

Az enyhítő körülmények ekkénti helyesbítése ellenére az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére nem kerülhet sor. A törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés arányban áll a vádlott cselekményeinek tárgyi súlyával, bűnösségnek fokával, a büntetés kiszabása körében irányadó egyéb súlyosító és enyhítő körülményekkel. A kiszabott büntetés megfelel a belső arányosság követelményeinek és alkalmas arra, hogy a büntetés célját elérje, érvényre juttassa.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

Ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, a 2008. év január hó 16. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Miszlayné dr. Lányi Éva sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 14. Fk. 811/2005/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla ezen végzése folytán VI. r. vádlott tekintetében 2008. év január hó 16. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, a 2008. év január hó 16. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: